

ОДБРАНА

СТАН РЕДАКЦИЈЕ и АДМИНИСТРАЦИЈЕ
ЦВЕТНИ ТРГ, БРОЈ 35.
— ПОЖАРЕВАЦ —

ОРГАН САМОСТАЛНИХ ДЕМОКРАТА ОБЛАСТИ ПОЖАРЕВАЧКЕ.

ИЗЛАЗИ СВАКЕ НЕДЕЉЕ
ГОДИШЊА ПРЕТПЛАТА 50. ДИНАРА
ОГЛАСИ ПО ТАРИФИ.

Бр. 1.

ПОЖАРЕВАЦ, 16. Септембра 1928. године.

Год. I.

Место првог уводника.

Излазећи пред јавност наше области и наше велике југословенске државе, ми се представљамо нашим читаоцима самим именом овог скромног листа, као и одмах назначеном идејном припадништву Самосталне Демократске Странке, сада саставног дела политичке организације под именом Сељачко Демократске Коалиције.

Пратећи пажљиво сва друга мишљења о јавном животу у нашој земљи, хоћемо да учинимо и ми нашу дужност: замолити за пажњу да се чује и наше мишљење. Укрштањем разних мишљења о горућим питањима нашег јавног живота, верујемо да ћемо помоћи Отаџбини да нађе златну дијагоналу пута којим треба да греди.

Ако је истинита реч да је држава највеће добро грађана, а грађани највеће добро државе, не би требало да буде истинита она друга реч која вели да је држава она организација у којој једна мала мањина може стално да добро живи на рачун огромне већине. Та огромна већина југословенске нације јесте наш сељачки народ, који је својом крвљу и створио границе наше данашње државе.

Линије југословенске сељачке политике обележили су великани југославенског народа Стјепан Радић и Александар Стамболијски, који су своју веру у победу југославенског сељачког идеала платили својим животима. Они су цео свој век провели у борби да би се створила једна велика југословенска држава, организована на систему сељачке демократије, а чије би главне границе биле Јадранско, Јекејско и Црно Море.

Зато треба разбијати лаж наших господских партија које се презнојавају да докажу како сељачки народ једног нашег племена, мрзи неко наше друго племе. Представници наших господских партија труде се да одрже ову лаж да би и даље могли живети на грбини нашег народа, за кога преко Државе до сада нису ништа доброг учинили. Један од највећих доказа да је међусобна племенска мржња наших племена лаж, јесте наша храбра народна војска у чијим јединицама свуда чувају државне границе и њен поредак Срби и Хрвати и Словенци, па се за ових 10 година нигде не споречкаше. Демократија не признаје нити сме одобрити племенску искључивост, што је случај код садашњих наших владајућих партија.

Линију југословенске сељачке демократије сада држи и брани Сељачко Демократска Коалиција (СДК). Она је једина наша моћна партијска организација опозиције у којој се налазе и Срби, и Хрвати и Словенци. А наш Устав каже да смо ми Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца.

Пожаревљани, не верујте никома ко вам каже да је Сељачко Демократска Коалиција: само „пречанска“, да је „прошав“ ове државе, да изражи жеља наше државе и друге сличне лудости и измишљотине владајућих партија. Сељачка демократија, која има 85 слободно изабраних народних посланика огромне већине сељака Срба, Хрвата и Словенаца, бори се да наша Државна Управа буде боља, поштенлија и способнија; она се бори за слободу и благосињање наших широких народних маса; она изражи једнакост и равноправност свих грађана пред законима ове земље.

А ово су од увек били идеали и свих поштених Србијанаца.

Зато ће се „Одбрана“ старати да својим радом допринесе дистирирању јавног живота наше области. А ово ће постићи ако буде одлучно бранила: државу и угрожена права нашег сељачког народа.

Да се не заборави.

Највећи лист престонице „Политика“ преко уводних чланака оборно се на Министра Спољних Послова Др. Воју Маринковића, што је својим држањем одлучно Професора Др. Рајса да демонстративно напусти нашу државу.

Познато је да је угледни швајцарски научник Др. Рајс од почетка па до краја рата делио и зло и добро са нашим народом и да је нашој држави учинио неоцењивих великих услуга у иностранству. Писцу ових редова познато је да је г. Рајс, свој лично заслужени хонораж за дописе са нашег војништа једном великом страном листу у току целог рата, а у суми око 50.000 динара, одбио да прими за себе већ издао налог да се ова сума преда фонду наше ратне сирочади. О овоме постоје службени подаци у М-ству Инстр. Дела од јануара 1920 год.

Дакле, докле нам је Др. Рајс требао, био је добар. А чим нема потребе за њега, јер је наш народ добио своју државу, онда нашим пријатељима и добротворима треба ударити ногу у леђа! Јели ово човечанска, а камоли спољна политика наше државе?

У вези са овим фактом било би корисно чути за ма какав податак: шта је, и кад је икад г. Др. Воја Маринковић ма шта жртвовао било за државу, било за партију или ма какву хуману ствар. А за округ који га вечито бира шта је у опште учинио, о томе ћемо имати често прилике да разговарамо.

Пожаревљани, оћемо ли се опаметити!?

Чишћаоцима и пријатељима

Моле се пријатељи да се заузму да наш лист добије што више чишћаоца и преисплатника у нашој области.

Дописе, преплашу и огласе слајси на адресу „Одбрана“, Цветни Трг бр. 35. Пожаревац.

Реч уредника.

Живећи дуги низ година по селима наше простране Области и у централној обласној вароши Пожаревцу, довољно сам упознао становништво овога краја, цео његов економски, политички и социјални живот. Најбоље дане свога учитељског и политичког рада већином сам провео у округу Пожаревачком. Са народом сам делио и зло и добро.

Кроз цео свој живот као политичар и као учитељ говорио сам народу истину, учио га међусобној љубави, родољубљу према својој отаџбини и припремао му слободни и весели грађански живот.

Крајни циљ целокупног учитељског рада као и политичке борбе, са свима реакционарним елементима и мрачним типовима, било је: коначно ослобођење и уједињење целог Југославенског народа — стварање велике Југославенске Краљевине под скиптром Династије Карађорђевића.

Знајући да су таленти, моћи генија, дарови природе и велики и многобројни у нашем троимном народу, после Ослобођења, настојавао сам, свим својим слабим силама: да велике горње врлине, које су у дугој исполинској борби, за опстанак, слободу и Уједињење, само тињале у дну народног духа, разбудити и ставити у покрет за дограђивање наше велике домовине, која је, пре десет година тек, државно обележена великим светским међународним уговорима.

Та наша велика Домовина већ је, да је било среће, требала да буде велика и економски и научно и уметнички и морално. Нашу поносну Југославију богато је обдарила свачим сама природа — леп спољашњи облик — лепа природа — и клима блага, земљиште благагородно. Брегови и брда окићењи жбуњем и шумама а у недрима земље прикривају се богатства угља, нафте и разноврсне руде.

Народ југославенски умешан је, даровит је, осећајан је и велике је песничке душе.

Нажалост. Све ово заједнички узевши: плодovitост земље, вредноћа, јачина духа становништва, за десет година од Уједињења и ослобођења, ништа нам није помогло. Спавају наше густе и драгоцене шуме. Спава земљорадња, спава сточарство и риболов. Спавају прерађевине и трговина.

Спавају путеви, спавају села и градови. У дремљивом су стању вештина — наука и, љуто је сироче наша просвета. Већ 10 година пређе а никако још не проври кључ уређеног културног живота нашег. Па и сама мисао Државе у дремљивом је стању. Све моћи југославенског народа и дух његов спавају мртвим сном.

*Светлу лампу луд већар угаси
Ми гледамо на плодним њивама
Бе се трдно шрње расићило.*

Јадикујући са великим песником заједно стари учитељ и борац за слободу и народна права, ево се, опет лаћа пера и, ево га опет на велики чаробни кратер што се зове Народ Срба, Хрвата и Словенаца, те да у Едисоновој и Теслиној жељи проспе, не муње и громове, већ одлучну и мушку реч онима који, десет је година већ, немилосрдно и без пијетета спрам мртвих творца Југославенске Државе, задржавају, ниште и убијају све неимарске планове за изградњу наше велике отаџбине.

Улазећи са Народном Одбраном у народ ја га извештавам да сам данас иступио из редова *шакозване* демократске странке, али нити иступам нити одступам од свога милога народа.

Велики председник Американског Народа Аврам Линкол рекао је: *Извесћан део народа можеће варати за извесно време; извесћан део народа можеће варати за цело време, али никад не можеће варати цело народ за цело време.*

Вође наших старих и анаморфозних партија у старим границама предратне Србије, а поглавито после Ослобођења и Уједињења, са часним изузетцима, за правило лудост изабраше. Дивни и чаробни музички инструменти, што се зове Демократија, десет година, већ се налази у рукама невештих, неискрених и шовинизмом опијених свирача, а цело југославенски народ ужива не у хармонији звука, већ у страшној *какафонии* кризе националне и економске.

Већ је скоро десет година како шефови наших поратних странака велике народне слободоумне демократске странке спремају серум и оштре коље да оживе преживелу већ организацију, што се зове радикална странка — да подупру и направе на рани плет њезине старе ограде.

Десет је година како шефови наших, у сваком погледу несувремених и асоцијалних странака, Радикалске и Демократске, туцају воду и авану а пресицају из празног у шупље. — Толико је исто година како се у богатој југословенској кујни од изобилног и здравог материјала спремају горка неукусна бљутава па, шта више, и отровна и шкољлива јела за племенити југословенски народ. Кувари и куварице у великој народној кујни то су шефови наших режимских, партијских организација који сигурно за себе кувају и боља и здравија јела.

Већ, за скоро деценију година, наши народни посланици и шефови политичких организација од најфинијег штофа у великој народној кројачници кроје тесно, уско, сапето и лудо скројено одело. Толико је исто времена, како се у негдашњој касарни скупљају југословенски посланици да се између четири зида, о народном трошку, грде, преширу, крпе и брукљају. Тако се је далеко и кријући се од народа дотерало до најсрамнијег злочина у светском Парламентаризму до наше националне бруке — до убиства неколицине народних посланика и вође братског Хрватског народа Степана Радића. Све су ово моји пријатељи и познаници сами видели и осетили. Они ће ми, надам се, поступак и одобрити. Иступање из странке у којој се не зна ко

пије а ко плаћа, то је дужност свакога поштеног човека и грађанина.

Оно што је прошло више се никад повратити неће. Оно што пролази али за собом оставља искре светлости, које осветљавају путеве човечанства у мраку, то никад не умире. Данашња су највећа светска чуда, како тврди генијални руски писац Горки, Холандијски канали тунели обала галијанских и Француских, виногради Везувски, Трустови Енглески, фабрике Шлезије и Ческе. Највећа су чуда политичке инкарнације на Балкану били Стјепан Радић и Александар Стамболијски. Цео сељачки живот на Балкану изгубио је, насилним путем, своје велике апостоле и пријатеље, Степана Радића и Александра Стамболијског. За све време мога четрдесетогодишњег политичког и учитељског живота и рада такви се народни пријатељи никад на Балкану нису родили. Са народом и за народ живели и радили, и мученички свој живот завршили.

Добри и поштени људи корисни су чак и после смрти своје а зли и пакосни трују својим задахом чак и после завршетка свога беднога живота. Покојни Радић је добро знао да за велика дела треба велика припрема, велико одушевлење. Радић је организовао сав сељачки народ у свима нашим покрајинама. Радић је усавршио разум сељачког хрватског народа. Радић је навикао мисао целокупне своје странке да буде трезвена, часна, и одважна.

После себе оставио је најсавршенију организацију вођства и сељачке странке. Дух његов вечито ће остати на челу његове велике творевине Тој организацији пришао је и великан г. Светозар Прибићевић са свима србима у Војводини, Хрватској Славонији и Далмацији.

Пожаревљани су видели и чули Прибићевића и стекли уверење, да је то живо чудо од човека, да је то народни политички великан, који као онај летећи Холандез из народних песама све види, све чује, све зна, свуда долети, свима одговори, и што је најчудније, свима паметно одговори. — Прибићевић је крв од наше крви и кост од наше кости. Он је тачно видео да чађ и прашина помрачују боју и пртеже а простајук корупција, и прљавштина душе убијају све, па, чак и моћ генија.

Такој организацији пришао је и уредник „Одбране“ да је прошири међу својим многобројним пријатељима и познаницима у области Пожаревачкој. Лист „Одбрана“ биће, у нашем крају, знамење јединства и братства свију народа у интегралној — јединственој домовини Југословенске Краљевине. Млади лист већ је обузет сјајним заносом и сања о великим делима рада, мира, братства и једнакости и свима другим идеалима сељачке демократије, за чији се триумф истрајно бори Самостално Демократска Странка преко моћне политичке организације Сељачко Демократске Коалиције.

Радован Вукићевић

**Ко оглашује,
тај напредује.**

Гласови из народа.

Господине Уреднице,

И сам покрет, да се приступи расчишћавању болесне партизанске атмосфере за честићање је Пуно нас, истински се радујемо томе, а вас бодримо да са пуно воље, здравим разумом и самопогоревањем корачате напред. Крчите пут правог демократизма са девизом, да влада народ и краљ. Јединствену нашу државу слободну, демократску уређену у пуној једнакости и праву за Словенца, Хрвата и Србна, хоћеио.

Са уверењем да наш љубљени највиши фактор зна: да партизански и распикући представници државне управе немају и *de Facto* већину у народу. — Народ очекује моћну реч, да се народ конзултује новим изборима, који би се имали вршити слободно и поштено, а зато би ова влада била дисквалификована.

Једном да буде крај смицалицама и застрашивању. Напред!

Споздравом

Милорад Јанковић, Сишар

12. Септембра 1928. г.

В. Градиште.

Изјава.

Ни један паметан и поштен човек који је искрен пријатељ народа и државе не може стајати на једној истој линији са једним неискреним, превртљивим и неозбиљним политичарем. Нарочито ако је исти шеф једне левичарске демократске партије, и који је бивао биран и изабран на тој левичарској бази, па онда одједаред оде сто миља десно. Све оно на шта се бацао дрвљем и камењем сада грли и љуби. Сву ону часну борбу коју је часно водио скоро читаву једну деценију, сада од једном напушта, посипа главу пепелом, и на запрепашћење својих пријатеља и једномишљеника, ако не и целог нашег народа, пада у загрљај оној истој корупцији против које се до тада часно борио.

А после 20. јуна седи са оним истим људима који на зверски начин побише нашу рођену браћу, седи у оној истој згради која је упрскана братском крвљу. Тако ли се брани државно јединство тако ли се гони корупција! Е, извините, Чика Љубо, не можемо више заједно. У име своје и својих другова.

Милан Милановић, опанчар.

10. Септембра 1928.

Пожаревац

Партијски живот

Рад СДС у Области Пожаревачкој

У овој рубрици саопштаваћемо све важније вести из партијског живота у нашој области.

У наредним бројевима објавићемо саставе управа наших организација по среским местима области, затим среских организација, па онда по сеоским местима. Сав рад на организацији странке мора се строго придржавати прописаног статута странке.

Ускоро ће се моћи формирати и састав нашег Обласног Одбора. Док се овај посао не обави онако као што треба, дужност Председника Странке за Област испуњава *г. Сава-Цане Бајкић привредник из В. Градишта*. Ова дужност *г. Бајкића* проистиче из права, својства носила листе С. Д. С. у нашој области

пролих избора. За срезове голубачки, звишки и хомољски, за сада, док се и тамо не спроведу наше организације, партијску власт имају дотични срески кандидати на листи г. Бајкића прошлих избора, односно њихови замењеници.

Према овоме, сва партиска питања имају и морају се решавати само преко ових назначених званичних представнике странка.

У опште, у свакој радњи наших организација и појединаца који сачињавају њихове редове, мора се увек и свуда држати гвоздене дисциплине у духу програма и рада странке и њеног статута. Зато нека се за сва питања и потребе месне организације наши чланови и пријатељи одмах обраћају за савет вишим партијским организацијама.

Нашој странци је кориснија лична вредност чланова, повереника и пријатеља него ли њихов бројни износ.

Месна Организација С. Д. С. у Пожаревцу.

Нова Управа СДС у Пожаревцу.

Прошле недеље 9. т. м. одржала је месна организација С. Д. С. града Пожаревца седницу ради решавања и извршења неколико важних текућих питања. Како је досадашњи председник организације г. прота Душан Милановић, председник Духовног Суда Браничевске епархије изјавио да због претрпаности у службеном послу и слабог здравља не може бити околико активан у партиском раду колико би требало, па да би желео с тога да своје преседничко место уступи и некој другој партијској личности, која би могла радити више за успех странке у месту и округу, те се је приступило избору нове управе. Ова нова управа је конституисана овако:

Председник, Радослав Вукчевић, учитељ и шк. надзорник у пензији, подпреседник, Милан Милановић, опанчар, секретар, Драг. Глигоријевић, судски чиновник у пензији, Благојинић, Дамњан Јеремић, лимар.

Чланови Управе.

Стеван Сарјановић, економ, Драг Илић, земљорадник, Костадин Јеремић, трговац, Младен Савић, кројач, Александар Стокић, лимар, Радислав Арсић, зидар.

Надзорни Одбор.

Рада Поповић, учитељ, Милорад Ранковић, обућар, Живан Јанковић, лимар.

Дневне вести

Бројно стање ђака пожаревачке гимназије ове године знатно је различито од прошле школске године. Док је прошле школске године било уписано 680 ученика-ца, ове године уписано је свега 506. Ово смањење броја ученика ове године не долази због слабијег обраћања гимназијској настави, већ због факта да сада придлаже за гимназију нарочито она деца која су рођена од 1914—1919 године, у току великог рата, а чији је број минималан због ратних и окупационих прилика. Због тога сва четири нижа разреда наше гимназије имаће само по једно одељење, док ће виши разреди имати по два одељења. У нормалним приликама свакако би требало бити обрнуто.

Одустали жалиоци.

Већи део жалилаца, који су се жалили на решење пожарев. прв. Суда о скинућу стечаја над имовином пожаревачке окружне Банке, одустали су од својих жалба.

У изгледу је, да то учине и остали жалиоци — њих неколицина, те ће на тај начин решење о скинућу стечаја постати извршним и Суд објавити скинуће стечаја са Банчине имовине.

Пут Пожаревац.— Вел. Село.

Министарство Грађевина одобрило је кредит у дин. 295.509 за оправку државног пута Пожаревац Велико Село.

Радови на оправци овог пута отпочеће још у току овог месеца а водиће се под надзором Грађевинске Секције у Пожаревцу.

Поништен притвор.

Решење Поглаварства срза Пожаревачког са којим је ставио био под истрагу и у притвор Божу Динића кафеџ. из Салаковца, због дела утаје, пожаревачки првостеп. Суд поништио је, јер дело не постоји.

Притворен

Стеван Л. Јовановић, из Миријева решењем Поглавара срза Моравског стављен је под истрагу и у притвор, због дела убиства.

Ово је решење и првостеп. суд одобрио.

Притворени.

Љубомир Цукић, из Лугавчине и Драгутин Арсић, и Ђорђе Живковић, оба из Драговца, због дела разбојништва, и Јован Милошевић, из Касидола, због убиства, решењима Поглаварства срза Пожаревачког, стављени су под истрагу и у притвор.

Оба решења Поглаварства, Пожаревачки прв. Суд, одобрио је.

Пленарна Седница.

23. ов. месеца одржаће се Пленарна седница представника свих Занат. бранжа Занат. Еснафа у Пожаревцу у сали окр. здања око 9. сати пре подне, ради претресивања Занатског питања. На овој седници делегат Ранко Матић говориће о Сајму у Лајпцигу.

Државна Ергела „ЉУБИЧЕВО“

Наш уредник обратио се молбом г. Др. М. Николићу, ветеринарном стручњаку дугогодишњем Управнику државног добра и Ергеле Љубичево, који је ово угледно старо привредно добро наше државе из послератне пустоши очувао, да нам изволи изложити историјат, актуелну ситуацију и статистичке податке о раду ове установе. Г. Др. Николић је љубазно одговорио нашој молби па нам је за нашу јавност, изволео доставити следеће интересантне и необјављене податке.

Основана 1853. год. на добрима, која су припадала Милошу Обреновићу и по Књегини Љубици и названо „Љубичево“.

Од управника првих је најзнаменитије Ала Левша чија се увеличана слика и данас налази у канцеларији Управе Државне Ергеле, те се прича да је он засадио тополе око пута од Мораве до Пожаревца.

Архива је потпуно пропала за време рата и зна се само да су од 1888. год. били Управници: пок. Лазар Јовановић, пок. Душан Спасић, Алекса Поповић, пок. Александар Мијковић, пок. Вучко Богдановић, Александар Јовановић — сада директор Пољ. Школе Ваљево, пок. Сретен Јевтић, пок. Милош Лукићевић, Др. Милош Радосављевић, Милан Влашић.

Као Старешине Одељка Мирко Мирковић, Александар Секулић — оба у Добричеву, а као старешине Одељка у Љубичеву били су Велимир Томашевић, Јован Влаић, Урош Стајић, Бора Станисављевић и Драгојло Обрадовић. Сада од 1923. год. је Директор Милорад Николић.

За време светског рата су како Завод, тако и ергелска грла потпуно уништена. Грла су пропала на путу до Складра и Завод су девастирали Бугари. Самих растова исечено је преко 5.000 комада, а зграде су биле све оштећене, јер су Бугари коње везали у канцеларијске просторије.

Колико се још сећају стари службеници, особито надзорник г. Михаиловић, бројала је Ергела у 1890. год. 176. грла и то око 100 пастува у Добричеву, а остатак у Љубичеву. Кобила 50—60.

Од пастува били су у ранијим годинама познати пунокрвни енглези: „Лабуд“, „Влеско“, „Дахоман“, „Аристид“ и од арапа „Шахин“, „Кохејлан П.“, „Зариф 4“ и „Ахмет.“

Од англонорманаца: „Вампир“, „Вецеадмирал“ и „Визир“.

Од кобила је најлепша је била пунокрвна енглеске расе „Фелиција“, чија се ћерка и данас под именом „Драгсјала“ налази у Ергели као једино грло у данашњој Ергели од предратне Ергеле.

Касније су набављени пастуви енглеске расе „Кандид“, „Гром“, „Аристид“, „Дијамант“, „Керез“ и „Ларе“.

Пре рата је у Добричеву било Пастувско Станиште, а Ергела у Љубичеву као Одељак у Добричеву. Год. 1898. основано је Пастувско Станиште у Шапцу.

Иза светског рата није се затекло нити једно грло у Љубичеву.

Први посао је био у Заводу послератна раздиоба стоке добивене од ратне штете и ратног плена. У год. 1920. постаје Државна Ергела Љубичево самостално тело, одваја се од Добричева, који Завод постаје као Сточарски Завод — говеда, овце и свиње и од те године почиње у Љубичеву рад на подизању коњарства. У години 1920, 1921. и 1922. прилично се намакло грла тако, да је већ бројао Завод око 60 кобила и толики број пастува. На жалост година 1922 је слабо родила, те услед оскудице у кредитима, или услед немарности позваних нијесу се могла грла исхранити (главна храна концем 1922. год. био је жир из браниха, а простирка лише) и морало се продати око 30 кобила. Од год. 1923. стање се постепено поправљало нешто приплодом, а нешто набавком да данас Завод имаде следећи број грла: 4 пенињера, 67 станичних пастува, 70 пастува у приватној њези, 48 кобила, 43 омади и 18 ждрбади; 62 грла говди и 32 комада свиња.

— Наставиће се. —

На продају.

Два ком. аутомобила, један марке „СИТСОЕН“ са пет седишта. Торпеда у врло добром стању, гуме нове.

Други „Форд аутобус“ са 12 седишта, употребљив и као камион са тонажом од 1 и по, врло добро очуван.

Може се видети у Гаражи Јованова 18 — у Бајиној кафани.

Сопственик - продавац
ФРАНЦ РОЗИНА

Потребује шегрте.

Столарској радњи Танасија Ј. Милановића потребна су два шегрта из бољих кућа. Ступити могу одмах.

Сита и решета

увек има Миливоје Јанковић ситар В. Градиште.

Фотографски Атеље

„ПЛАСТИКА“

Препоручује се за израду све врсте слика.

Стан за издавање.

Кућу моју са 5 одељења и свима удобностима на углу Соколске и Делиградске улице издајем под кирију одмах.

За цену јавити се потписатој.

Ђурђина уд. Рад. Живковића бив. трг. орд.

ОРИГИНАЛНА
ШИВАЋА МАШИНА
„ВЕСТА“

Јесте најбоља на свету,
она везе, руби, крпи и
прави ажур.

Продаје се за готово и на отплату.

МИЛАН МИЛАНОВИЋ, опанчар.

КАФАНА
„УЈЕДИЊЕЊЕ“

ПРЕЂЕ КОД „БИРЧАНИНА“

реновирана је и снабдевена одличним хладним пићем, разним мезелуцима а нарочито Српском домаћом кујном.

ЦЕНЕ СУ УМЕРЕНЕ.

У исто време потребан је ОБР-КЕЛНЕР. Ступити може одмах.

Гостионичар,

Димитрије И. Новаковић

Градиштанска Банка

Најстарија новчана установа, има своју сопствену зграду и велике резерве, које пружају пуну гаранцију за послове који се код банке предузимају.

Градиштанска банка врши све банкарске послове.

Даје зајмове по меницама и на залог. Прима улоге по најповољнијим условима. Улоге враћа без отказа.

Најбоље је чувати своје уштеђевине код сигурне банке, него страховати од разбојника.

СЕЉАЧКА МЕХАНА

ЗВАНА АРНАУТОВА

У ВЕЛ. ГРАДИШТУ

Снабдевена је добром кујном и чистим пићем.

Има пространу авлију и удобне штале

Препоручује се
МИЛЕНКО ЈОВИЋ

Хотел „ПЛУГ“

у Пожаревцу

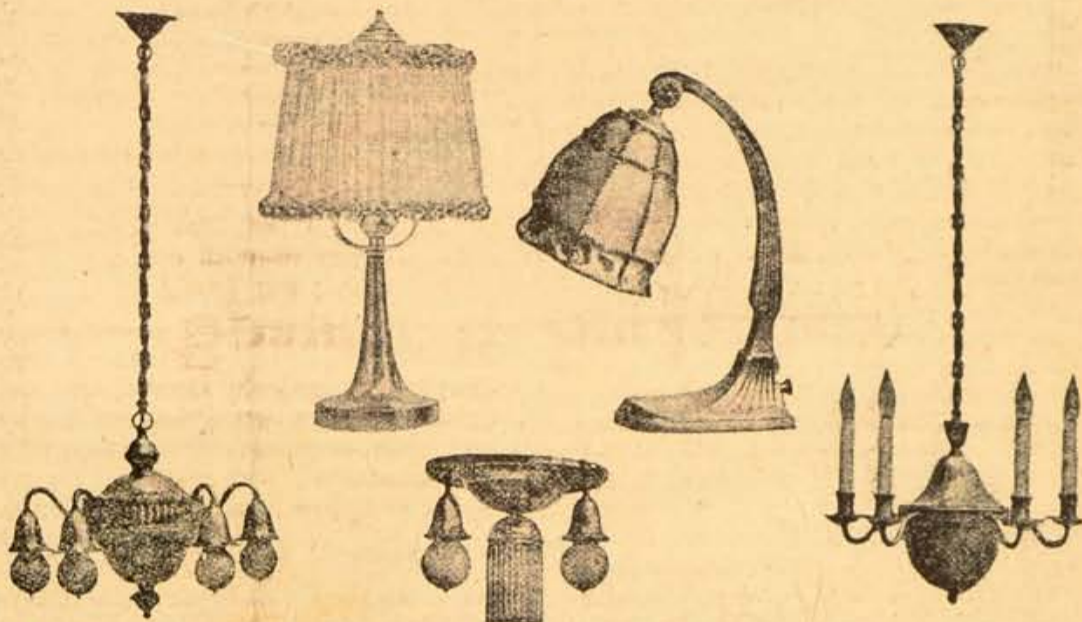
Најуређенији, најчистији и најевтинији.

Ово је једини хотел у Пожаревцу у коме је Србин закупац.

хотелијер,
РАДИВОЈЕ РАДОВАНОВИЋ

ОГЛАШУЈТЕ У „ОДБРАНИ“

ЕЛЕКТРО ТЕХНИЧКА РАДЊА
Бошка П. Новаковића

Има увек велики избор лустера као и осталог инсталационог материјала. Препоручује „Mazda“ и „Tunggram“ сијалице по најнижим ценама.

НОВО-ОТВОРЕНА

НОВО-ОТВОРЕНА

Штампарија, Печаторезница и Књиговезница

„ЈАДРАН“ -- ПОЖАРЕВАЦ

Препоручује се трговцима, банкама, фабрикама, занатлијама, разним надлештвима, општинама, хуманим установама и др. за израду све штампарске послове.

Прима на израду све врсте каучук штамбиље, печате и факсимиле (својеручне потписе) и израђује их од најбољег Американског каучука по најусавршенијој методи.

Повезује све врсте књига и протокола у меком и тврдом повезу и на исте по захтеву ставља златне наслове

ИЗРАДА ЈЕ ЧИСТА И САВРШЕНО-ТЕХНИЧКА.

ЦЕНЕ СУ ВРЛО УМЕРЕНЕ.

Заинтересованим из унутрашњости дајемо цене и обавештења одмах и њихове се нарудбине извршују у најкраћем року.

Пажња Грађанству и Околини.

Извештавам моје пословне пријатеље да сам из досадање фирме

БОГДАНОВИЋ и БАКАЛОВИЋ

иступио и да сам у Краљевој улици број 1 на углу у згради г. Свете Кузмановића, апотекара а преко пута радње г. Лазара Милосављевића трг. отворио ГВОЖЂАРСКУ, СТАКЛАРСКУ, ПОРЦУЛАНСКУ и ФАРБАРСКУ РАДЊУ коју ћу водити под фирмом

Бранко В. Богдановић

Радњу сам снабдео са свима артиклима које горња бранжа заискава и исту сам набавио директно из најгласовитијих светских кућа, те сам тиме отклонио посредничтво трећих лица и у могућности сам да сву робу, коју држим у мојој радњи продајем са 10 ОД СТО ЈЕВТИНИЈЕ од пијачне цене.

Нарочито скрећем пажњу молерима, грађевинарима, шлосерима, ковачима, лимарима као и свима сеоским потрошачима да у случају потребе не пазаре ништа док не посете моју радњу и увере се о јевтиним ценама као и о квалитету робе.

Молим све моје пословне пријатеље и познанике, који су поклањали поверење заједничкој фирми, да изводе исто пренети и на мене.

С поштовањем,

БРАНКО В. БОГДАНОВИЋ